

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2019; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 691).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Rørdam: Som det vil ses, indstiller Udvalget enstemmigt Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. Der har indenfor Udvalget været Ønsker fremme om forskellige Foranstaltninger foruden de her nævnte, men man er, som sagt, enedes om at indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, idet man dog har gjort en Henstilling om, at de Takster, som gives i Henhold til § 5 i Lovforslaget, midlertidig forhøjes paa Grund af den ekstraordinære Dyretid. Naar man ikke har villet foreslaa en bestemt Forhøjelse, er det, fordi man maaske kan regne med, at de nuværende ekstraordinære Priser paa alting ikke vil vedblive.

Der har indenfor Udvalget været et almindeligt Ønske om, at den anden Tuberkuloselov, Loven om Statsstøtte til Sygehuse og Patienternes Ophold paa saadanne, tages op til Revision i denne Rigsdagssamling. Jeg maa maaske have Lov til her at fremhæve, hvilke Ønsker man særlig nærer med Hensyn til denne Lovs Revision, da de to Tuberkuloselove jo staar i nøje Sammenhæng med hinanden og i enhver Henseende supplerer hinanden. Man har først og fremmest ønsket, at Taksterne reguleres saaledes, at de paa forskellige Omraader sættes op. Det har ikke været Meningen, at der skulde sættes faste Takster i Loven, men derimod, at Taksterne paa Grund af den ekstraordinære Dyretid burde forhøjes. Omkostningerne ved Sanatorie- og Hospitalsdrift i disse ekstraordinære Tider veksler uberegneligt,

og Takstforhøjelser til at afbøde Dyrtiden lader sig ikke bestemt fastsætte. Jeg maa maaske nævne nogle Tal, som belyser dette. I Finansaaret 1914—15 var paa Nationalforenings Tuberkulosesanatorier Udgiften pr. Sygedag, eksklusiv Forrentning og Amortisation, endnu nede under 3 Kr., i 1916—17 var den oppe paa 3 Kr. 40 Øre pr. Sygedag, paa samme Tid som Boserup Seminarium endog var oppe paa 4 Kr. 60 Øre pr. Sygedag, hvilket Nationalforeningen i indværende Regnskabsaar menes at komme op paa, medens Boserup antagelig vil komme betydelig højere op, maaske over 5 Kr. pr. Sygedag. Naar der ekstraordinært er en saa stor Udgift, vil man se, at en Normaltakst af 3 Kr. pr. Dag ikke nær kan slaa til. Det er ikke en ordinær Takstregulering, man ønsker, men derimod en ekstraordinær Takstregulering over hele Linien, idet det er unaturligt, at der paa Tuberkulosesanatorierne og Hospitalerne betales mindre for Børn end for voksne, eftersom Udgifterne til Børn faktisk er lige saa store som til voksne. Medens i 1916—17 Udgiften pr. Sygedag paa Nationalforenings Tuberkulosesanatorier for voksne kun androg omtrent 3 Kr. 37 Øre, var Udgiften pr. Barn paa Foreningens store Børnesanatorium ved Kolding omtrent 3 Kr. 48 Øre. Det viser sig altsaa, at Udgiften til Børn faktisk er større end til voksne. Derfor er det naturligt, at Taksterne for Børn sættes op uanset Dyrtiden. Jeg skal altsaa henstille til den højtærede Justitsminister ved en Regulering af den nævnte Lov at sætte Taksterne for Børn op.

Ligeledes skal jeg minde om, at Kysthospitaler kendes i den nuværende Lov kun som Anstalter for Børn, og det er i høj Grad nødvendigt, at der ogsaa tages Hensyn til voksne med kirurgisk Tuberkulose. Der har været anstillet Undersøgelse Landet over om, hvor mange Mennesker der havde kirurgisk Tuberkulose, og det var et meget betydeligt Antal, og den moderne Lægebehandling med Lysbehandling og forskellige andre Metoder har vist, at man kan opnaa overordentlig store Resultater ved at underkaste ogsaa voksne, der lider af Tuberkulose i Knoglerne, en passende Hospitalsbehandling. Derfor vilde det være naturligt, at der ogsaa til de Anstalter, der er indrettede til saadanne Patienter, ydes Statsstøtte, og det vil særlig være Kysthospitaler.

Ligeledes skal jeg nævne, at man maa se at komme bort fra, at visse Dele af